

Aftægt. Vi vide, det er meget almindeligt, at Gaarde paa Landet endnu i Besidderens levende Live gaae over fra denne til hans Søn eller Svigersøn, og er dette skeet i Løbet af eller henimod Slutningen af Aaret, vil Sønnen eller Svigersønnen, hvem Gaarden tilfalder, i det følgende Aar blive fri for at betale Indkomstskat af Gaarden, hvorimod Aftægtsmanden, som ikke mere har Gaarden, efter det hidtil gjældende System vil komme til at svare Indkomstskat af denne Gaard; men det er forekommet Udvalget ikke at være heldigt. Det Samme findes naturligviis ogsaa i andre Tilfælde, saaledes f. Ex. naar en Bedrift gaaer over fra Fader til Søn, eller naar der indtræder nye Interessenter i et Firma; i alle saadanne Tilfælde have vi fundet, at det var bedst stemmende med Billighed og med en hensigtsmæssig Fordeling af Beskæftningen, om det blev vedtaget, at den, der saaledes havde overtaget Virksomheden for en anden Mand, kom til at svare Indkomstskat for hele det foregaaende Aar, selv om han ikke havde haft denne Virksomhed hele Aaret, naar han kun havde haft den ubeskæftet en Deel deraf. Det er altsaa dette, der tilsigtes ved Forslaget under Nr. 7. — Forslaget under Nr. 8 er kun en Redaktionsforandring. — Forslaget under Nr. 9 indeholder en Række Bestemmelser, som vi ikke tidligere have haft i Indkomstskatlove, men som vi troe, at det vil være rigtigt at optage her. Disse Bestemmelser gaae ud paa, hvorledes der skal forholdes med Beskatningen af de Mænd, som ere bosatte i Udlandet, men som dog skulle være skattepligtige. I Reglen vil det sees, at man naturligviis, naar man er bosat i Udlandet, ikke vil være skattepligtig her i Landet, dersom ikke ganske særegne Omstændigheder skulle tale derfor, og saadanne ere allerede indeholdte i de Bestemmelser, som findes i det os forelagte Lovforslag. Saaledes er der f. Ex. fastsat, at den Udlænding, der har faste Eiendomme her i Landet, skal være pligtig til at svare Indkomstskat af den Indtægt, han har af disse faste Eiendomme, og ligeledes skal den, der her i Landet deeltager i en Bedrift, der er Interessent i et Firma eller i et Actieselskab, være skattepligtig af den

Indtægt, han paa denne Maade kommer i Besiddelse af, i Henhold til de Bestemmelser, der ere opførte i Lovforslaget. Endelig har Lovforslaget i sin § 9 nogle Bestemmelser, som vi ikke før have haft, men som i og for sig forekomme Udvalget fuldkommen rigtige. Disse Bestemmelser gaae ud paa, at, naar Noget, som enten har Apanage, Lønning, Pension, Ventepenge eller Klosterhævning herfra, vil leve i Udlandet, skal han ogsaa sættes i Skat af en saadan Indtægt. Disse Bestemmelser vare altsaa allerede paatænkte ved selve det foreliggende Lovforslag, men de ere ikke der fremførte saa tydeligt, som Udvalget har troet det rigtigt at gjøre det, og af den Grund har man samlet de Bestemmelser, som findes angaaende Personer, der ere bosatte i Udlandet, men som dog skulle være skattepligtige her, i en særegen Paragraph. Grunden hertil har ikke alene været den, at det kunde blive tydeligt for de Mennesker, der saaledes ikke før have været afkrævede Skat, hvilke Bestemmelser det var, som gjorde, at de nu bleve skattepligtige her i Landet, men Grunden er ogsaa den, at der senere i Lovforslaget maatte gives Bestemmelser for, hvilke Normer der skulde gjælde ved Skattens Ansættelse for saadanne Personer, og dette traadte ikke tydeligt frem i det os forelagte Lovforslag. Af Hensyn hertil har Udvalget derfor foreslaaet det ærede Thing at vedtage en Paragraph, der fastsætter, i hvilke Tilfælde saadanne Mennesker, der ikke ere bosatte her i Landet, skulle være pligtige til at udrede Indkomstskat, og det er disse Bestemmelser, der foreslaaes optagne i en særegen Paragraph imellem §§ 4 og 5. — Det Forslag, der er stillet under Nr. 10, vedrører ogsaa en Bestemmelse, der i og for sig ikke er ny, men som har været ubeladt baade af tidligere Love og ogsaa af det her foreliggende Lovforslag, idet man nemlig har tilfortolket sig Bestemmelsen, nemlig den, at fremmede Magters Gesandtskabspersonale skulde, naar de ikke eiede faste Eiendomme eller deslige, i Reglen være fri for at betale Skat. Man har ubledet dette af de almindelige Grundsaetninger for Beskatningen af de Udlændinge, som tilhorte fremmede Gesandtskaber, og dette har ogsaa meget godt ladet sig gjøre, men